

[Justitsministeren.]

lysninger ved ansøgningen skaber begrundet tvivl om ansøgnernes egnethed til adoption af flere børn, f. eks. på grund af deres alder, og på samme måde bør iværksatte undersøgelser standses, hvis der under behandlingen tilvejebringes oplysninger, der i sig selv kan begrunde afslag.

Adoptionsnævnets afgørelser i de forelagte sager er truffet i overensstemmelse med disse synspunkter.

Man skal anmode om underretning om afgørelser, hvor adoptionssamrådet meddeler godkendelse af ansøgere med det ovennævnte antal børn i forvejen.«

Der er efter nævnets mening ikke i den fremførte kritik indbragt synspunkter, som kan anfægte rigtigheden af de nævnte retningslinjer, administreret i overensstemmelse med cirkulærskrivelsen af 18. marts 1977.

17) Ved behandlingen af denne forespørgsel har alle adoptionsnævnets medlemmer deltaget.

Af *Kurt Hansen* (VS) til arbejdsministeren (21/7 77):

»Hvor mange tusinde arbejdere skal falde for 26 ugers reglen, før reglen ændres væsentligt eller helt fjernes?«

(Spm. nr. 404).

Begrundelse.

Uanset at ministeren allerede har udtalt, at den dispensation, der sidste år blev givet til de langtidsarbejdsløse, og som betød, at kravet om 26 ugers arbejde skulle ligge inden for en 4-årig periode i stedet for inden for en 3-årig periode, bliver forlænget fra den 1. januar 1978, er der lagt op til, at et sted mellem 10.000 og 15.000 langtidsarbejdsløse falder for 26 ugers reglen.

Disse tusinder af arbejdere, der i løbet af 1978 vil falde for 26 ugers reglen, kan se frem til at forsørge sig selv og deres familie på et absolut eksistensminimum, hvad en slat af 383 kr. ugentlig absolut må betegnes som. Falder understøttelsen væk, vil der være overvejende sandsynlighed for overgang til varig hjælp efter bistandsloven.

Arbejdsminister *Erling Jensens* svar (1/8 77):

Ifølge 26 ugers reglen kan dagpenge kun udbetales, hvis den ledige inden for de sidste 3

(i øjeblikket 4) år har haft 26 ugers arbejde. Formålet med reglen er at sikre, at der kun udbetales arbejdsløshedsdagpenge til personer med tilknytning til arbejdsmarkedet.

Denne forudsætning om tilknytning til arbejdsmarkedet som betingelse for udbetaling af dagpenge har nær sammenhæng med hele vort arbejdsløshedsforsikringssystem, og regeringen kan ikke gå ind for en ændring, der helt fjerner reglen.

Svingninger i beskæftigelsessituationen kan derimod gøre det rimeligt at ændre kriterierne for, om tilknytning til arbejdsmarkedet foreligger. Det var på denne baggrund, at regeringen i foråret 1976 stillede forslag om den midlertidige ændring af 26 ugers reglen.

Med den fortsat vanskelige beskæftigelsessituation foreligger de hensyn, som begrundede udvidelsen af 26 ugers reglen, stadig, og det er derfor regeringens hensigt at stille forslag om forlængelse af den midlertidige ordning, således at det fortsat er tilstrækkeligt for udbetaling af dagpenge, at den ledige har haft 26 ugers arbejde inden for de sidste 4 år.

Efter regeringens opfattelse bør problemerne omkring den meget langvarige ledighed løses ikke gennem yderligere forlængelse af den periode, hvori man kan være ledig, men gennem en aktiv beskæftigelsespolitik og gennem uddannelsstilbud, der giver de langtidsledige, der har viljen og evnen, mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Regeringen vil arbejde på at udbygge de eksisterende uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder, således at der bliver tale om et reelt tilbud til alle langtidsledige, der står over for at blive ramt af 26 ugers reglen.

Af *Kurt Hansen* (VS) til arbejdsministeren (21/7 77):

»Hvilke konkrete initiativer agter ministeren at tage for at sikre, at de langtidsarbejdsløse kommer i arbejde eller får uddannelsesmuligheder?«

(Spm. nr. 405).

Begrundelse.

I debatten om, hvorvidt kravet om 26 ugers arbejde inden for de sidste 4 år skal forlænges til 5 eller 6 år, eller om 26 ugers reglen skal totalt afskaffes (VS mener, at det sidste er det rigtige), har arbejdsministeren ifølge dagbladet